

www.filharmonija.lt

Mecenatas

NORFA

Kamerinės muzikos koncertas

Raimondas Butvila
ir Alexander Paley
interpretuoja
Franzą Schubertą ir
Richardą Straussą

Partneriai:

LRT

LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

lrytas.lt

MOTERIS

V A G A
KNYGNŲ TINKLAS

TRINITI 3 JUREX
TALLINN RIGA VILNIUS

RAIMONDAS BUTVILA
(smuikas)
ALEXANDER PALEY
(fortepijonas)

2024 m. kovo 27 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

Koncertai
tavo telefone

**KONCERTŲ
SEZONAS**

Popierius
yra sertifikuotas
EU Ecolabel
Licenzijos
Nr. AT-011.0001

Bilietus platina

kakava.lt

Programa

I

FRANZ SCHUBERT (1797–1828)

Sonata smuikui ir fortepijonui D-dur, op. 137

Nr. 1, D. 384

Allegro molto

Andante

Allegro vivace

Sonata smuikui ir fortepijonui a-moll, op. 137

Nr. 2, D. 385

Allegro moderato

Andante

Menuetto. Allegro

Allegro

Sonata smuikui ir fortepijonui g-moll, op. 137

Nr. 3, D. 408

Allegro giusto

Andante

Menuetto. Allegro vivace

Allegro moderato

II

RICHARD STRAUSS (1864–1949)

Sonata smuikui ir fortepijonui Es-dur, op. 18

Allegro, ma non troppo

Improvisation. Andante cantabile

Finale. Andante. Allegro

RAIMONDAS BUTVILA (smuikas)

ALEXANDER PALEY (fortepijonas)

Nacionalinės M. K. Čiurlionio menų mokyklos auklėtinis **RAIMONDAS BUTVILA** baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademiją (LMTA; prof. E. Paulausko kl.) ir Maskvos P. Čaikovskio konservatorijos aspirantūrą-stažuoję (prof. V. Klimovo kl.). Smuikininkas yra daugelio tarptautinių konkursų laureatas.

R. Butvila dirbo pedagoginį darbą LMTA, griežė Lietuvos kameriniame orkestre, Lietuvos kvartete, tapo pirmuoju naujai įsikūrusio Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro koncertmeisteriu, daug koncertavo kaip solistas. Bendradarbiaudamas su Lietuvos kompozitoriais, pirmasis atliko daug naujų kūrinių. 1990 m. R. Butvilai buvo suteiktas Lietuvos nusipelnusio artisto garbės vardas.

1993 m. pagal Lietuvos–Venesuelos kultūrinio bendradarbiavimo sutartį R. Butvila išvyko į šią Pietų Amerikos šalį. Dirbo Karakase su jaunaisiais muzikais, buvo Emilio Friedmano

koledžo Konservatorijos direktorius ir Menų universiteto (UNEARTE) profesorius. Per 18 metų parengė kelias profesionalių muzikų kartas. Kaip solistas dažnai griežė su Venesuelos orkestrais, atliko pagrindinį koncertų smuikui repertuarą. Grojo daug kamerinės muzikos, buvo „Trio Academico Emil Friedman“ narys.

2011 m. R. Butvila grįžo į Lietuvą, yra Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) Muzikos akademijos styginių instrumentų katedros vedėjas, profesorius. Smuikininkas dalyvauja kamerinės muzikos programose, griežia su orkestrais, 2015 m. su San Diego „Tifferet Israel“ simfoniniu orkestru atliko E. Blocho Koncertą smuikui.

Nuo 2013 m. R. Butvila ėmė aktyviai bendradarbiauti su bendramoksliu Maskvos P. Čaikovskio konservatorijoje, pasaulinio garso virtuozu pianistu Alexanderiu Paley'umi. Kartu jie koncertavo su VDU kameriniu orkestru, grojo rečitalius, atliko J. Haydno ir F. Mendelssohno koncertus smuikui ir fortepijonui, visą J. Brahmsio, E. Griego, S. Prokofjevo kamerinę kūrybą smuikui ir fortepijonui. R. Butvila kasmet dalyvauja Paley'aus rengiamame festivalyje „Moulin d'Ande“ Prancūzijoje.

Apie Niujorko „Carnegie Hall“ įvykusį pianisto **ALEXANDERIO PALEY'AUS** debiutą dienraštis „The New York Times“ rašė: „Pianistas grojo... tarsi apsėstas.“ Recenzijos autorius taikliai nusakė šiam atlikėjui būdingą nepaprastą ekspresiją ir temperamentą, kurie kiekvieną A. Paley'aus pasirodymą paverčia ugninga fortepijono muzikos švente.

Kišiniove (Moldova) gimęs pianistas pirmą rečitalį skambino trylikos metų, o šešiolikmetis laimėjo Moldovos nacionalinį muzikos konkursą. Vėliau studijavo Maskvos P. Čaikovskio konservatorijoje pas profesores B. Davidovič ir V. Gornostajevą. A. Paley'us pelnė premijų pianistų konkursuose, tai I premija tarptautiniame J. S. Bacho Leipcige (1984), „Bösendorfer“ (1986), Didysis prizas P. Vladigerovo Bulgarijoje (1986), „Jaunųjų artistų debiute“ Niujorke (1988) bei konkursuose Belgijoje (1990) ir Prancūzijoje (2006).

Iki išvykimo į JAV 1988 m. A. Paley'us daug koncertavo buvusioje SSRS ir Rytų Europoje, grojo su „Maskvos virtuozais“, bendradarbiavo su tokiais muzikais kaip B. Davidovič ir M. Rostropovičius. Šiandien pianistas pasirodo su JAV simfoniniais orkestrais (Los Andželo filharmonijos, Bostono, Minesotos, San Diego, Jutos, Kolorado, Siatlo, Aspeno festivalio), jo rečitaliai vyksta Europos ir Pietų Amerikos

šalyse, Kinijoje, JAV didmiesčiuose (San Fransiske, Los Andžele, Ričmonde, Atlantoje, Vašingtone, Čikagoje, Siatle).

Daugelį metų A. Paley'us inicijuoja klasikinės muzikos festivalį „Moulin d'Ande“ Normandijoje (Prancūzija). Pianistas čia debiutavo ir kaip dirigentas, parengęs G. B. Pergolesi operos „Tarnaitė ponis“ pastatymą. Nuo tada maestro neretai imasi batutos, dirigavo atliekant visus J. S. Bacho, W. A. Mozarto, L. van Beethoveno fortepijoninius koncertus. 1998 m. A. Paley'us įsteigė kasmetinį festivalį Ričmonde (JAV).

Šiuo metu A. Paley'us yra Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) Muzikos akademijos profesorius. Lietuvoje subūrė kamerinį ansamblį „Paleasis“, su jo nariais atlieka retai grojamą repertuarą.

Tęsdami kūrybinį bendradarbiavimą, R. Butvila ir A. Paley'us klausytojams pristato **Franzo Schuberto ir Richardo Strausso sonatas smuikui ir fortepijonui**. „Kas sieja šiuos autorius ir kūrinius? Žinoma, tai Viena. Schubertas čia praleido visą savo gyvenimą, o Straussas, nors buvo vokiečių, kurį laiką gyveno Vienoje, šio miesto dvasia gaubia jo kūrybą, pakanka prisiminti operą „Rožės kavalierius“, jo operų libretistus, vieniečius Stefaną Zweigą ir Hugo von Hofmannsthalį, Vienoje nuveiktus darbus“, – sako koncerto atlikėjai.

Visame F. Schuberto gyvenime apstu paradoksų: daugiau nei tūkstantį kūrinių parašęs kompozitorius (vien dainų per 600) mirė visiškame skurde, jo paliktų skatikų neužteko net laidotuvėms. Su įkarščiu kūręs teatrui, scenoje jis neišvydo jokio savo veikalo. Niekada neišgirdo profesionaliai atliekamos nė vienos iš devynių savo simfonijų, nors yra laikomas romantinės-lyrinės simfonijos pradininku. Turbūt daugiausiai Schubertui teko išgirsti savo kamerinės muzikos – nemažai įvairiausių žanrų ir sudėties opusų jis skyrė tuo metu ypač populiariam namų muzikavimui.

Draugų būrelyje pirmą kartą suskambėjo didžioji dalis jo kamerinių kūrinių – tie vakarai vėliau pavadinti „šubertiadomis“. Įsivaizduokime, kaip skurdžiame savo bute Vienoje kažkurį 1816 m. vakarą Franzas plunksna nubrėžė dvigubą takto brūkšnį, dar tebedžiūstant rašalui natas nusinešė į kokio nors bičiulio namus, galbūt pats paėmė į rankas smuiką – ir suskambo pirmieji šviesūs, grakštūs, tiesiog ažiūriški vienos iš trijų sonatų smuikui ir fortepijonui, op. 137, garsai. Visos

trys sonatos (leidėjo pavadintos sonatinomis) buvo išspausdintos tik 1836 m., jau po autoriaus mirties.

R. Straussas, ne tik kompozitorius, bet ir talentingas dirigentas, eruditas bei subtilaus kritinio proto asmenybė, padarė didelę įtaką savo epochos muzikos menui ir atlikimo kultūrai. Ilgas kūrybinis jo kelias, prasidėjęs dar esant gyvam R. Wagneriui, baigėsi jau po Antrojo pasaulinio karo. Nors R. Straussą geriausiai žinome kaip operų („Salomė“, „Elektra“, „Rožės kavalierius“ ir kt.), keturių simfonijų ir simfoninių poemų („Alpių simfonija“, „Sinfonia domestica“, „Don Žuanas“, „Didvyrio gyvenimas“, „Taip kalbėjo Zaratustra“, „Mirtis ir pragiedrėjimas“) kūrėjas, jis rašė ir kamerinę muziką, tik ji atliekama rečiau. Kaip sako pianistas A. Paley: „Mes žinom, kad Straussas buvo nepralenkiamas orkestro galimybių žinovas, jo kūriniai orkestrui – tai vadovėlis kompozitoriams, ir lygiai taip pat meistriškai jis rašė smuikui ir fortepijonui.“

Sonata smuikui ir fortepijonui Es-dur alsuoja šviesa ir meilės dvasia, visa šio kūrinio muzika persunkta romantine lyrika: Straussas ją sukūrė 1887 m., neseniai sutikęs savo būsimą žmoną, dainininkę Pauline de Ahną ir įsimylėjęs. Nors amžininkai prisimena Pauline buvus itin sunkaus charakterio ir labai ekscentrišką, santuoka buvo laiminga, susituokę 1894 m. jie kartu pragyveno 55 metus ir mirė beveik vienu metu.

Redaktorė *Justa Adomonytė-Šlekaitienė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyvavimo ir transliavimo tikslu.

Skaitmeninė Filharmonija –
daugiau kaip 170 aukščiausios kokybės koncertų
visur ir visada:

nationalphilharmonic.tv

**Kviečiame į kitus koncertus
Filharmonijos Didžiojoje salėje!**

Kovo 28 d., ketvirtadienį, 19 val.

Orkestro muzikos koncertas

„10-asis „Odessa Classics“ festivalis“

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS
ORKESTRAS

Choras VILNIUS (meno vadovas ir vyr. dirigentas
Artūras Dambrauskas)

Solistas ALEXEY BOTVINOV

(fortepijonas, Ukraina)

Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

Programa:

BEDŘICH SMETANA – Simfoninė poema

„Vltava“ iš ciklo „Mano tėvynė“

JOHANNES BRAHMS – Koncertas fortepijonui ir
orkestrui Nr. 1 d-moll, op. 15

VALENTIN SILVESTROV – „Himnas“ styginių
orkestrui

OLEKSANDR SHCHETYNSKY – „Requiem“
mišriam chorui ir styginių orkestrui

MYROSLAV SKORYK – „Melodija“ chorui ir
styginiams

Balandžio 6 d., šeštadienį, 19 val.

Orkestro muzikos koncertas

„Holsto orbitoje“

Gustavo Holsto 150-mečiui

LIETUVOS SIMFONINIS PUČIAMŪJŲ
ORKESTRAS

(vyr. dirigentas Karolis Variakojis)

Solistas CONSTANTIN HARTWIG

(tūba, Vokietija)

Dalyvauja LIETUVOS MUZIKOS IR TEATRO
AKADEMIJOS mišraus choro merginų grupė

(vadovas Gintautas Venislovas)

Dirigentas MARTYNAS STAŠKUS

Programa:

RICHARD STRAUSS – „Taip kalbėjo Zaratustra“
introdukcija (R. Marko Rogerso aranžuotė)

GUSTAV HOLST – Siuita pučiamųjų orkestrui
Es-dur, op. 28 Nr. 1, H. 105

EDWARD ELGAR – „Nimrod“ iš „Enigma
variacijų“ (Franko Cessarini aranžuotė)

JOHN WILLIAMS – Koncertas tūbai ir pučiamųjų
orkestrui (Paulo Lavenderio aranžuotė)

GUSTAV HOLST – Siuita „Planetos“, op. 32,
H. 125 (Merlino Pattersono aranžuotė)

Balandžio 7 d., sekmadienį, 19 val.

Kamerinės muzikos koncertas

„Messiaeno „Amen vizijos“

PETRAS GENIUŠAS (fortepijonas)

STEPHEN COOMBS

(fortepijonas, Jungtinė Karalystė)

Moderuoja filosofas JONAS DAGYS

Programa:

OLIVIER MESSIAEN – „Amen vizijos“ („Visions
de l'Amen“) dviem fortepijonams